лев каже ти нікого ні не навчиш ні не змусиш
себе любити хіба що сама навчишся обіймати
вибачати й відходити ні в кого не попросиш
дай мені хліба й води хіба що сама комусь
віддаси свою воду й останній хліб коли будеш
голодна коли може найдужче хотітимеш їсти
лев говорить не поясниш нікому як добре бути
лагідним тільки може сама часом радітимеш
коли відчуєш яке делікатне й просте стає твоє
серце коли ти плачеш коли твої руки не мають
за що триматися коли твої очі повні води й коли
твої губи не вміють сказати нічого що би могло
зранити лев заплющує очі лев каже добре
так добре насправді вже нічого не мати нічого
з собою не нести ні за що не триматися
нічого тоді тобі буде боятися